

se organisationer skal som udgangspunkt have samme stilling, som forretningsførerorganisationerne har i dag.

Almene administrationsorganisationer vil kunne oprette nye boligorganisationer, men vil ikke kunne oprette datterorganisationer. De eksisterende datterorganisationers retlige status afviger væsentligt fra den status, som datterselskaber har i selskabsretten. Der er således ikke tale om, at forretningsførerorganisationen ejer datterorganisationen helt eller delvis, og datterorganisationens lejere har samme indflydelse på organisationens forhold som lejere i andre almene boligorganisationer. En datterorganisationens øverste myndighed kan således eksempelvis beslutte at vælge en anden forretningsfører.

Da status som datterorganisation således i det væsentlige er uden juridisk indhold, foreslås det, at begrebet datterorganisation ikke længere skal findes i almenboligloven. De bestemmelser i almenboligloven, der omhandler datterorganisationer, foreslås således ophævet eller ændret, jf. tillige bemærkningerne til § 1, nr. 13 og 37. I overensstemmelse hermed vil administrativt fastsatte bestemmelser, der vedrører datterorganisationer, blive ophævet eller ændret. Ændringen vil ikke være til hinder for, at de eksisterende datterorganisationer, der fremover er medlemmer af administrationsorganisationen, fortsat kalder sig datterorganisationer, men betegnelsen vil ikke give disse medlemmer nogen anden status i forhold til administrationsorganisationen end den status, øvrige medlemmer af denne vil have.

Almene administrationsorganisationer vil efter den foreslåede § 9, stk. 3, ligesom almene boligorganisationer med almene boligafdelinger kunne organiseres med eller uden medlemsindskud og med et valgt repræsentantskab eller en generalforsamling som øverste myndighed. Forretningsførerorganisationer, der er organiseret som garantiorganisationer, bevarer efter den foreslåede § 9, stk. 4, retten til denne organisationsform.

Forslaget i § 1, nr. 27, er en konsekvensændring som følge af, at almene administrationsorganisationer ikke skal kunne have datterorganisationer. Udlån fra en boligorganisation kan herefter ske gennem administratororganisationen til andre boligorganisationer, der er medlem af administratororganisationen.

Til nr. 10

Den foreslåede bestemmelse i lovens § 9 a, stk. 1, er en kodificering af gældende ret. Formålet med forslaget er at tydeliggøre den adgang, som øverste myndighed allerede i dag antages at have til at godkende vedtægtsændringer, som medfører omdannelse af bo-

ligorganisationen til en anden organisationstype. Forslaget om, at indløsning skal ske til garantibevisernes pålydende værdi, er i overensstemmelse med praksis og har til formål at undgå tvivl om værdifastsættelsen ved indløsning.

Det er hensigten, at bestemmelsen skal skabe øget opmærksomhed om muligheden for omdannelse af garantiorganisationer til anden organisationsform og således føre til, at flere garantiorganisationer med tiden vil lade sig omdanne.

Garanternes indflydelse begrænser sig i dag til, at der afholdes en årlig garantiforsamling, hvor garantierne kan vælge et mindretal af medlemmerne til organisationsbestyrelsen og træffe beslutning om udbetaling af udbytte. Beslutningen om udbetaling af udbytte kan dog tilsidesættes af øverste myndighed, der har kompetencen til endeligt at godkende organisationens regnskab og dermed en foreslået overskudsdisponering. Der udbetales i dag kun i meget begrænset omfang udbytte til garantierne.

Garanternes indflydelse i garantiorganisationerne er blevet indskrænket i flere omgange. I 1984 blev den hidtidige adgang for garantierne til at vælge et flertal af selskabsbestyrelsens medlemmer ændret til en adgang for beboerne til at vælge bestyrelsens flertal. I 1997 blev øverste myndighed ændret fra at være en generalforsamling, bestående af garantierne, til at være et repræsentantskab bestående af organisationsbestyrelsen samt repræsentanter for afdelingerne.

I forbindelse med den seneste indskrænkning af garanternes indflydelse fik disse en lovfæstet ret til at kræve sig indløst inden den 1. januar 2000. Garanternes ret til ensidigt at kræve indløsning er således udløbet, men foreslås genindført i det foreslåede § 9 a, stk. 2, med det formål at fremme frivillige indløsninger og dermed omdannelse af garantiorganisationerne til anden organisationsform. Dette er, ligesom kodificeringen af øverste myndigheds adgang til at træffe beslutning om at omdanne garantiorganisationen til anden organisationsform, et skridt imod en forenkling af organisationsformerne, da en fuldstændig indløsning af garantibeviserne vil medføre omdannelse til en af de øvrige to organisationsformer.

Til nr. 12

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede nye affattelse af lovens § 10, stk. 1, om øverste myndighed i en almen boligorganisation, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 13

Forslagene er en konsekvens af forslagene i § 1, nr. 9, om harmonisering af organisationstyperne og § 1,